

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **PST CLC, a. s.**, se sídlem Nádražní 969/112, Ostrava – Moravská Ostrava, zastoupen Mgr. Vratislavem Urbáškem, advokátem se sídlem Národní 973/41, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutím Celního ředitelství Praha ze dne 30. 4. 2010, č. j. 6404-2/10-1701-21 a ze dne 4. 5. 2010, č. j. 6405-2/10-1701-21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2014, č. j. 5 Af 32/2010 - 76, o návrhu na přiznání dalších nákladů řízení,

t a k t o :

Výrok rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2015, č. j. 2 Afs 51/2014 - 123, se doplňuje takto: Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě dalších nákladů řízení částku 20 631 Kč k rukám Mgr. Vratislava Urbáška, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Na základě kasační stížnosti žalobce zkoumal Nejvyšší správní soud zákonnost rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 5. 2. 2014, č. j. 5 Af 32/2010 – 76, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Celního ředitelství Praha ze dne 30. 4. 2010, č. j. 6404-2/10-1701-21, a ze dne 4. 5. 2010, č. j. 6405-2/10-1701-21.

2. Řízení o kasační stížnosti bylo přerušeno usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 8. 2014, č. j. 2 Afs 51/2014 - 73, jímž byla současně předložena předběžná otázka Soudnímu dvoru Evropské unie. Po rozhodnutí tohoto soudu o předběžné otázce rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 7. 2015, č. j. 2 Afs 51/2014 - 120, o pokračování řízení, přičemž v odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že účastníci řízení mají možnost se k věci vyjádřit, případně aktualizovat náklady řízení ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení.

3. Rozsudkem ze dne 22. 7. 2015, č. j. 2 Afs 51/2014 - 123, Nejvyšší správní soud zrušil jak přezkoumávaný rozsudek městského soudu, tak i obě rozhodnutí žalovaného. Na náhradě nákladů řízení uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 29 264 Kč. Přitom rozhodoval o náhradě nákladů řízení před městským soudem i před Nejvyšším správním soudem.

4. Podáním doručeným tomuto soudu dne 28. 7. 2015 předložil žalobce na základě výše uvedené výzvy vyjádření k věci a následující vyúčtování nákladů řízení, přičemž předeslal, že věc byla mimořádně obtížná, časově náročná a bylo třeba použít cizího práva; to vše podle něho odůvodňuje zvýšení náhrady nákladů na trojnásobek. Náklady vyúčtoval takto:

„správní řízení“

žádost o vrácení cla	3.300,- (zvýšená odměna)
odvolání proti rozhodnutí o nevrácení cla	3.300,- (zvýšená odměna)

řízení před Městským soudem v Praze nárokuje 10 úkonů právní služby

převzetí a příprava zastoupení	9.600,- (zvýšená odměna)
žaloba proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel	9.600,- (zvýšená odměna)
doplnění žalobce	3.400,-
sdělení k podjatosti a nesouhlas s rozhodnutím bez jednání	3.400,-
žádosti o sdělení stavu řízení 2x	
převzetí zastoupení Mgr. Vratislavem Urbáškem	9.600,- (zvýšená odměna)
další porada s klientem přesahující 1 hodinu	9.600,- (zvýšená odměna)
nahlášení do spisu	
jednání přes MS Praha	9.600,- (zvýšená odměna)

za řízení před Nejvyšším správním soudem

převzetí a příprava zastoupení	9.600,- (zvýšená odměna)
další porada s klientem přesahující 1 hodinu	9.600,- (zvýšená odměna)
sepsání právního rozboru ve věci	9.600,- (zvýšená odměna)
kasací stížnost	9.600,- (zvýšená odměna)
doplnění kasací stížnosti	9.600,- (zvýšená odměna)
replika žalobce k vyjádření žalovaného	9.600,- (zvýšená odměna)
stanovisko ve věci a vyčíslení nákladů řízení	9.600,- (zvýšená odměna)

za řízení před Soudním dvorem Evropské unie

vyjádření Soudnímu dvoru Evropské unie	9.600,- (zvýšená odměna)
--	--------------------------

celkem **138.200,- + DPH (29.022,-)**
a uhrazený soudní poplatek“

5. Nejvyšší správní soud s ohledem na vydaný rozsudek vážil, zda je možné o účtovaných nákladech řízení ve prospěch žalobce ještě rozhodnout. Dospěl k závěru, že tak lze učinit pouze zčásti. Nelze rozhodnout o nákladech, o nichž bylo rozhodnuto uvedeným rozsudkem. Pokud jde o náklady, o nichž nerozhodl, lze postupovat podle § 166 odst. 1, 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Podání žalobce akceptoval jako návrh na takový postup.

6. K nákladům, o nichž dosud nerozhodl, Nejvyšší správní soud v první řadě konstatuje, že je vyloučeno, aby v soudním řízení byla přiznána náhrada nákladů, které vznikly v předchozím správním řízení. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. (a za podmínek tam uvedených) má účastník řízení právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem.

7. Ve vztahu k nákladům řízení spojeným s řízením před městským soudem a před Nejvyšším správním soudem je třeba vycházet z již vydaného rozsudku. Ten přiznal

pokračování

na náhradě nákladů výše uvedenou částku, sestávající z částky 7000 Kč za zaplacené soudní poplatky a dále přiznal náhradu za dva úkony právní služby provedené prvním advokátem do 31. 12. 2012 (v sazbě 2100 Kč za úkon) a 4 úkony právní služby provedené druhým advokátem po tomto datu (v sazbě 3100 Kč za úkon). V případě prvního advokáta se jednalo o přípravu a převzetí věci a podání žaloby, v případě druhého advokáta o přípravu a převzetí věci, účast na jednání městského soudu, podání kasační stížnosti a repliky k vyjádření žalovaného. Výslovně Nejvyšší správní soud uvedl, že nepřiznal úkon spočívající v převzetí a přípravě věci v kasačním řízení před Nejvyšším správním soudem, neboť tento úkon zástupce stěžovatele provedl již v rámci řízení před městským soudem, kde mu za něj také byla přiznána odměna. O těchto úkonech a s nimi spojených nákladech tedy Nejvyšší správní soud pravomocně rozhodl, a tím je i uzavřena možnost jakkoliv o nich znovu rozhodovat. Je tak vyloučeno i zvýšení mimosmluvní odměny za tyto úkony na trojnásobek ve smyslu § 12 odst. 1 zákona č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v rozhodném znění. Nejvyšší správní soud při tomto rozhodování vycházel z účtování náhrady nákladů řízení zástupci stěžovatele tak, jak bylo uvedeno v žalobě, při jednání městského soudu a v kasační stížnosti, kde bylo vždy požadováno přiznání náhrady nákladů řízení podle zákona, případně podle obsahu spisu, aniž by bylo vůbec zmíněno, že úkony jsou považovány za výjimečně obtížné a z jakých důvodů. Nejvyšší správní soud navíc podotýká, že v současné době je zcela běžné, že je v soudních podáních argumentováno unijními předpisy a rozhodnutími evropských soudů (a to zejména ve věcech finančních, celních a hospodářské soutěže), aniž je to považováno za důvod pro navýšení odměny.

8. Úkony, o jejichž náhradě Nejvyšší správní soud nerozhodoval, pak podle výše uvedeného podání jsou: a) ve vztahu k řízení před městským soudem - doplnění žaloby (3400 Kč), sdělení k podjatosti a nesouhlas s rozhodnutím bez jednání (3400 Kč), další porada s klientem (9600 Kč), b) ve vztahu k řízení před Nejvyšším správním soudem - porada s klientem (9600 Kč), sepsání právního rozboru věci (9600 Kč), doplnění kasační stížnosti (9600 Kč), vyjádření ze dne 28. 7. 2015 (9600 Kč).

9. Nejvyšší správní soud o nich uvážil následovně: V řízení před městským soudem lze akceptovat jako samostatný úkon doplnění žaloby ze dne 12. 10. 2010, neboť nešlo o odstranění vad žaloby, ale o doplnění následně získaných dokladů k argumentaci v ní uvedené (doplnění rozhodnutí celních úřadů podporující právní názor žalobce). Jde o úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f)] advokátního tarifu ve znění do 31. 12. 2012, za který přísluší částka 2100 Kč. Vyjádření ze dne 29. 11. 2010 neobstojí jako plnohodnotný úkon a odměnu lze přiznat pouze ve výši jedné poloviny [§ 11 odst. 2 písm. d), odst. 3 advokátního tarifu], tedy ve výši 1050 Kč. Oproti tomu požadovaný úkon spočívající v další poradě s klientem nebyl nijak konkretizován, ani doložen, ani neplyne ze spisu. Tuto poradou nebylo možno uznat za prokázaný úkon právní služby.

10. Z úkonů provedených před Nejvyšším správním soudem naopak tvrzenou poradou s klientem soud akceptoval. Sice rovněž není doložena, ovšem z logiky věci je zřejmé, že po rozhodnutí městského soudu bylo třeba projednat další procesní postup a podání kasační stížnosti; zde jde o úkon podle § 11 odst. 1 písm. c) [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d)] advokátního tarifu ve znění po 1. 1. 2013, za který přísluší částka 3100 Kč. Stejně tak je třeba uznat vyjádření podané dne 28. 7. 2015 s ohledem na to, že bylo podáno na základě výzvy soudu. Na překážku není ani doba jeho podání; zde Nejvyšší správní soud vycházel z judikatury civilních soudů, která připouští uznání nákladů za úkon učiněný dokonce po právní moci rozhodnutí, pokud s věcí souvisí (k tomu viz Winterová a kol., Občanský soudní řád, Komentář, LINDE 2007, s. 305). Jedná se o úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu znění ve znění po 1. 1. 2013, za který přísluší částka 3100 Kč. Nejvyšší správní soud není názoru,

že by tyto úkony splňovaly podmínky § 12 odst. 1 advokátního tarifu pro mimořádné zvýšení mimosmluvní odměny. Dále nelze přiznat požadovanou odměnu za úkon spočívající v sepsání právního rozboru věci. Není prokázáno, že a z jakých důvodů byl sepsován, ve spise se nenachází, a z ničeho neplyne, že se jednalo o účelně vynaložený náklad řízení. Stejně tak nelze uznat za takový úkon doplnění kasační stížnosti. Kasační stížnost má zákonem stanovené náležitosti, a pokud je stěžovatel doplňoval až na výzvu soudu (usnesení ze dne 21. 3. 2014, č. j. 2 Afs 51/2014 - 6), jednalo se odstranění vad kasační stížnosti, nikoliv o další samostatný úkon právní služby.

11. Nejvyšší správní soud v rozsudku nebral v úvahu náklady stěžovateli vzniklé v řízení před Soudním dvorem EU, neboť ze spisu neplynuly, a ani z rozhodnutí tamního soudu nebylo zřejmé, že by stěžovatel k věci podával vyjádření. Nyní však doložil text vyjádření a kopii dokladu o tom, že bylo odesláno. Jedná se o úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu ve znění po 1. 1. 2013, za který přísluší částka 3100 Kč. Zde soud vážil, zda nejsou splněny podmínky pro mimořádné zvýšení podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu. Na jedné straně se jedná o podání k mezinárodnímu soudu, na druhé straně se jím stěžovatel vyjadřoval k otázce předložené Nejvyšším správním soudem sledující právní názor prospěšný stěžovateli. Za odpovídající proto považuje zvýšení mimosmluvní odměny na dvojnásobek, tj. na částku 6200 Kč.

12. Doplněním rozsudku tedy Nejvyšší správní soud uznal za další účelně vynaložené náklady 1 úkon právní služby v sazbě 2100 Kč a 1 úkon ve snížené sazbě (tj. 3150 Kč), 3 úkony právní služby v sazbě 3100 Kč, přičemž v jednom případě odměnu zvýšil na dvojnásobek (tj. 12 400 Kč); celkem za úkony 15 550 Kč.

13. K pěti úkonům právní služby soud připočetl paušální náhradu hotových výdajů zástupce stěžovatele ve výši 300 Kč za jeden úkon, tj. celkem částku 1500 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tak dodatečně přiznané náklady činí 17 050 Kč.

14. Jelikož zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšil soud v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. částku odpovídající odměně a náhradě hotových výdajů o částku 3581 Kč odpovídající 21 % sazbě daně z přidané hodnoty [§ 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty].

15. Procesně neúspěšnému žalovanému proto Nejvyšší správní soud uložil povinnost zaplatit úspěšnému stěžovateli další částku na náhradu nákladů řízení, a to ve výši 20 631 Kč; tuto částku je povinen uhradit do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám stěžovatelova zástupce Mgr. Vratislava Urbáška (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu